

Τρίτη 16-3-2001

Αγαπημένη μας κυρία

Πέτροβιτς - Ανδραγκουπούλου

Μίσητε μεγάλη χαρά όταν μάθαμε ότι θα επισκεφτείτε το σχολείο μας. Χρόνια τώρα ακούμε το όνομά σας. Διαβύναμε κάποια βιβλία σας κι ενθουσιαστήκαμε με τους ήρωες και τις ιστορίες σας. Για να κατανοήσουμε στο σχολείο μας και θα θέλαμε να σας πούμε κάποιες σκέψεις μας.

Αναρωτιόμαστε από ποια ηλικία άρχισε να γράφετε τις ιστορίες και τι σας έπρωξε να το κάνετε. Μήπως από παιδί σας άρεσε να διαβάζετε ιστορίες άηλων και ύστερα να θκαριόνετε τις δικές σας; Μήπως κάποιος κοντινός σας πρόσωπο κατάλαβε το ταλέντο σας και σας ενθάρρυνε; Ή μήπως από μικρή το είχατε το χριτικό αυτό; Ακόμα αναρωτιόμαστε γιατί διαλέξατε να γράφετε για παιδιά και όχι για μεράδες, όπως οι περισσότεροι συγγραφείς.

Πάντως εμάς μας κάνει μεγάλη εντύπωση πως καταφέρνετε να φτιάχνετε αυτές τις ιστορίες. Είναι αληθινές; Είναι εντελώς φανταστικές; Μήπως είναι ιστορίες που ακούσατε και τις ξαναφτιάχνετε; Όχι κι αν αρνιάνει, σας το λέμε, εμάς μας αρέσουν πολύ.

Από τη βιογραφία σας έχουμε ότι γράψατε πολλά βιβλία. Ξεχωρίζετε κάποια από αυτά και το αγαπάτε περισσότερο ή όλα τα βλέπετε ίδια; Ακούσκατε για ιστορία

είναι εύκολο να τη γράψετε ή σας παίρνει πολύ καιρό;
Διαβάζοντας μια ιστορία σας νιώθουμε χαρά, ευχαρίστηση
ψυλαγωγούμεντες! Όμως όχι μόνο αυτό. Οι ιστορίες μας
κάνουν να σκεφτούμε και κάποια πράγματα για τη ζωή
και τους ανθρώπους. Επεις αυτό θέλετε ή σας φτάνει να
ευχαριστηθούνται οι αναγνώστες σας;

Ο κόσμος αγοράζει και διαβάζει τα βιβλία σας. Νομίζω
με αυτό πρέπει να σας κάνει ιδιαίτερα κυρούμενη. Διαβά-
σαμε ότι έχετε βραβωθεί για το έργο σας. Σας ευχαρι-
στεί περισσότερο ένα βραβείο ή η αγάπη του κόσμου για τα
βιβλία σας;

Με το δράμα μας αυτό επιψύχουμε δεν σας κοιφύουμε,
αφή σας δίνουμε την ευκαιρία να γυρέτε τις ιστορίες μας.
Σας εύχοματε να είστε χερή, να γράφετε ανέχεια και
σας υποχόματε τίρα που γυρίσαμε το θησαυρό σας
θα προεπαθήσουμε, διαβάζοντας όσο και πιο κοχύ, να τον
κάνουμε και δικό μας.

Με αγάπη
Εις 2^{ος} Δημ. Σχολείου Σερρών

